

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 24. Concilium Remense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A.C. 1344.

§. XXIV.

Concilium Remense.

*Marlot. to. 2.
p. 620. 624.*

*to. II. conc.
p. 1899.*

*Sup. l. 92.
§. 97.*

c. 3.

c. 7.

Joannes Viennensis per decem annos Remensem tenebat sedem, ad quam a Tervanensi translatus fuerat. Hoc anno concilium provinciale Novioduni habere cupiens Sueffionensi Episcopo tanquam in provincia primo negotium dedit, ut ad Collegas suos litteras convocationis mitteret. Itaque, cum Petrus Sueffionum, Hugo Lauduni, Joannes Ambiani, Joannes Tornaci, Raymundus Tervæ, ac Robertus Silvanecti Episcopi sex Noviodunum delati, die lunæ 26 Julii anno 1344 convenissent, conditi sunt septendecim canones: quorum primus continet tam crebras illo tempore querimonias de moratoribus jurisdictionis ecclesiasticæ; nempe de iis, qui studebant limites ponere nimie amplitudini, quam Clerus ei dabat, & quæ in dies crescebat. Concilium Noviodunense hac in materia se refert ad sanctionem concilii Silvanectini anno 1318 habiti sub Archiepiscopo Roberto Curtiniacensi. Prohibet, ne Clerici pro more illius temporis provocaciones ad pugnam ex formula faciant; & contra, ne laici Clericos provocent. Item, ne nugatores & ludii populum adducant,

ducant, ut instructo agmine procedat cum cereis ficte sacris: atque ne Sacerdotes putata miracula solemniter in templis suis celebrant sine permisso proprii Episcopi. Præcipit, ut Religiosi Mendicantes, cæterique Oratores sacri populum ad solvendas fideliter decimas hortentur, alioquin amissuri potestatem absolvendi a casibus Episcopo reservatis. Conatur reprimere vexationes adjutorum, de quibus querelæ jactabantur magnæ, sicut de avaritia procuratorum, partes per impensas in lites injustas aut de nihilo motas pecuniis exhaurientium. Hi autem procuratores erant Clerici.

Sæcul. XIV.
A. C. 1344.

c. 12.

c. 9.

c. 16.

c. 17.

§. XXV.

Papa insulas Canarias concedit Ludovico Cerdano.

In aula Gallica tum versabatur Ludovicus Cerdanus, dictus communiter Ludovicus Hispanicus, qui genus ducebat a Ferdinando seniore filio Alphonsi Sapientis Regis Castiliæ, & a Blanca filia S. Ludovici. Ille Avenionem profectus ut Legatus Regis Franciæ poscebat a Papa Clemente dominium insularum, quas tum temporis vocabant Fortunatas, hodie Canarias nuncupant ex nomine præcipuæ inter eas: exponebatque illas

Rayn. 1344.

s. 19.

Bal. vit. to. I.

p. 290. 925.

Th. Valsing.

p. 165.

ab